Prima instanţă: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. Tatiana Sîrcu)
Dosarul nr. 2rc-198/25
(2-25120524-02-2rc-19092025)

D E C I Z I E

23 martie 2026 mun. Chişinău

Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru în componenţa:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Ana Panov
Judecătorii Svetlana Vîșcu și Elena Bolocan

examinând, fără citarea părţilor, recursul declarat de recurenta SRL"KIRSAN STROY C3", împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 25 august 2025, prin care s-a refuzat în primirea cererii de chemare în judecată depusă de SRL"KIRSAN STROY C3" împotriva SRL"MY VILLAGE", "REINVEST24 OU" privind constatarea nulității absolute a contractului de împrumut, constatarea caracterului ilegal și abuziv al cesiunii de creanțe, reducerea dobânzii contractuale și constatarea inexistenții unei contraprestații reale și juste în preluarea creanței,-

a c o n s t a t a t:

Poziţia instanţei de fond:

1. La 21 august 2025, SRL"KIRSAN STROY C3", în persoana administratorului Sveatoslav Bîstrițchii, a înaintat o cerere de chemare în judecată împotriva SRL"MY VILLAGE", "REINVEST24 OU" privind constatarea nulității absolute a contractului de împrumut, constatarea caracterului ilegal și abuziv al cesiunii de creanțe, reducerea dobânzii contractuale și constatarea inexistenții unei contraprestații reale și juste în preluarea creanței.
2. Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 25 august 2025, în temeiul art. 169 alin. (1), lit. a) din Codul de procedură civilă, s-a refuzat în primirea cererii de chemare în judecată depusă de SRL"KIRSAN STROY C3". S-a explică reprezentantului reclamantei că refuzul judecătorului de a primi cererea de chemare în judecată exclude posibilitatea adresării repetate în judecată a aceluiaşi reclamant, cu aceeaşi acţiune împotriva aceluiaşi pârât, cu acelaşi obiect şi aceleași temeiuri.

Solicitarea recurentului:

3. Nefiind de acord cu încheierea instanței de fond, la 4 septembrie 2025,

recurenta SRL”KIRSAN STROY C3”, în persoana administratorului Sveatoslav Bîstrițchii, a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 25 august 2025, solicitând admiterea cererii de recurs, casarea încheierii instanței de fond, cu trimiterea cauzei spre rejudecare aceleiași instanţe pentru examinarea cererii pe fond.

Argumentele părţilor:

4. În motivarea cererii de recurs s-a indicat că nu este de acord cu încheierea instanței de fond, o consideră ca fiind neîntemeiată şi ilegală, pasibilă de a fi casată.

Menționează că, litigiul dedus judecății are ca obiect nulitatea absolută a unui contract de împrumut şi a cesiunii de creanțe ulterioare, materie care, prin natura sa, se circumscrie în mod evident domeniului jurisdicției civile. Astfel, calificarea dată de instanţa de fond - în sensul imposibilității de soluționare a cererii pe calea civilă - denotă o interpretare restrictivă şi nelegală a dispoziţiilor art. 169 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă. Problema veritabilă ridicată în cauză nu era aceea a inadmisibilității absolute a cererii, ci o chestiune de competenţă internațională, reglementată expres de art. 265 lit. a) Codul de procedură civilă. Norma menționată stabilește în mod clar că, în ipoteza lipsei competenței internaționale a instanţelor judecătoreşti din Republica Moldova, soluția procedurală corectă este încetarea procesului sau, după caz, declinarea competentei. În niciun caz legea nu permite instanţei să respingă cererea ca inadmisibilă ori să refuze primirea ei, întrucât aceasta echivalează cu o negare a dreptului de acces la justiție garantat de art. 20 din Constituție şi de art. 6 § 1 din CEDO. Prin urmare, instanţa de fond a aplicat greșit norma de drept material şi procesual, sancționând reclamanta cu o măsură definitivă, disproporționată şi excesivă în raport cu natura litigiului. În mod nejustificat, s-a lipsit partea de posibilitatea examinării fondului pretențiilor sale de către o instanţă competentă, ceea ce constituie o încălcare gravă a principiului legalității procesului civil şi a dreptului fundamental la un proces echitabil.

Punctează că, prin refuzul primirii cererii de chemare în judecată, instanţa de fond a lipsit reclamanta de posibilitatea efectivă de a obține examinarea pretențiilor sale pe fond, afectând în mod direct dreptul său fundamental de acces la justiție. Potrivit art. 20 din Constituția Republicii Moldova, orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanţelor judecătoreşti competente, pentru apărarea drepturilor, libertăților şi intereselor sale legitime. în acelaşi sens, art. 6 § 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului consacră dreptul la un proces echitabil, incluzând în sfera sa de protecție accesul liber la o instanţă.

Subliniază că, cererea de chemare în judecată are ca obiect constatarea nulității absolute a contractului de împrumut şi a actelor juridice subsecvente. Potrivit

articolelor 330-331 din Codul civil, nulitatea absolută reprezintă o sancțiune de ordine publică, care intervine ori de câte ori sunt încălcate norme imperative, fiind menită să protejeze interesele generale ale societății şi să asigure respectarea legalității. Doctrina şi jurisprudența națională subliniază în mod constant că, nulitatea absolută poate fi invocată de orice persoană interesată, precum şi de instanţă din oficiu, neputând fi acoperită prin acordul părţilor.
Relevă că, în conformitate cu prevederile art. 892 Cod de procedură civilă, (1) Creditorul a cărui creanţă este certă, lichidă şi exigibilă poate, în numele debitorului său şi independent de voinţa acestuia, exercita drepturile şi acţiunile acestuia în cazul în care debitorul, în dauna creditorului, refuză sau omite să le exercite. (2) Creditorul nu poate exercita drepturile şi acţiunile care sânt exclusiv personale ale debitorului. (3) Creanţa trebuie să fie lichidă şi exigibilă cel târziu la momentul examinării acţiunii. (4) în raporturile dintre creditorul care acționează pe cale oblică şi debitorul său se aplică în mod corespunzător dispozițiile privind reprezentarea legală. Conform punctului 14 şi 15 din contractul de împrumut nr. 7/6/2021 din 7 iunie 2021, prezentul contract este reglementat de legislația Republicii Estonia; orice litigiu, controversă sau cerere care decurge din sau este legată de prezentul contract sau de încălcarea, rezilierea sau nulitatea acestuia se soluţionează în instanţa din Republica Estonia, în conformitate cu jurisdicția conformă cu legile şi reglementările Republicii Estonia. Prin urmare, simpla existență a unei clauze contractuale de alegere a forului nu poate avea ca efect paralizarea competenței instanţelor naționale atunci când în discuție se află acte juridice susceptibile de nulitate absolută. Acceptarea tezei instanţei de fond ar echivala cu recunoaşterea unei puteri nelimitate a părţilor de a exclude controlul instanţelor naționale asupra unor încălcări grave ale ordinii publice, ceea ce contravine principiului supremaţiei legii şi rolului constituțional al instanţelor judecătoreşti ca garanți ai legalității.
Consideră că, prin refuzul de a analiza aceste aspecte, instanţa de fond a omis să exercite prerogativa esențială de verificare a conformității actelor juridice cu normele imperative ale legii, încălcând astfel art. 20 din Constituția Republicii Moldova privind accesul liber la justiție, precum şi exigențele art. 6 § 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.
Indică că, instanţa de fond a reținut existența unei clauze de alegere exclusivă a forului, stipulată în favoarea instanţelor Estoniene, şi a fundamentat soluția pronunțată pe această prevedere contractuală. Totuși, instanţa națională are obligaţia de a verifica, chiar din oficiu, caracterul abuziv al unei asemenea clauze contractuale. În speţă, judecătorul de fond a aplicat mecanic dispoziția contractuală referitoare la alegerea forului, fără a analiza validitatea sa în raport cu normele imperative privind clauzele abuzive. O asemenea conduită contravine atât legislației europene, cât şi obligaţiei instanţei naționale de a asigura protecția

ordinii publice. Prin neefectuarea analizei caracterului abuziv al clauzei de alegere a forului, instanţa a aplicat defectuos norma de drept material, ceea ce constituie motiv de casare în temeiul art. 427 lit. b) din Codul de procedură civilă. Soluția pronunțată trebuie, prin urmare, casată, cu trimiterea cauzei spre rejudecare, pentru ca instanţa să îşi exercite obligaţia de a verifica din oficiu conformitatea clauzei contractuale.

Menționează că, în speţă, reclamanta este o persoană juridică înregistrată în Republica Moldova, iar efectele contractului contestat se produc, cel puțin parţial, pe teritoriul Republicii Moldova. Aceste împrejurări determină în mod evident existenţa unei legături reale şi efective între raportul juridic dedus judecății şi jurisdicția națională. Instanţa de fond, însă, a omis să analizeze aceste circumstanțe concrete, rezumându-se la invocarea mecanică a clauzei contractuale de alegere a forului. Or, în absența unei analize efective privind existenţa unei conexiuni suficiente între litigiul şi jurisdicția Estoniană, nu se poate reţine că, instanțele Republicii Moldova sunt lipsite de competenţă internațională. Simplul fapt că, părțile au stipulat o clauză de alegere a forului nu exonerează instanţa de obligaţia sa legală de a examina conformitatea acesteia cu normele imperative privind competența şi de a aprecia dacă exclusivitatea forului ales este justificată în raport cu realitatea cauzei. Prin neîndeplinirea acestei obligații, instanţa de fond a eludat analiza juridică necesară şi a refuzat să îşi exercite rolul activ în verificarea competenței, ceea ce constituie o încălcare gravă a normelor de procedură. O astfel de omisiune atrage casarea încheierii atacate, în temeiul art. 427 lit. b) din Codul de procedură civilă, întrucât judecătorul a soluţionat cauza cu aplicarea greșită a normelor ce reglementează competența internațională a instanţelor naționale.

Prin urmare, solicită admiterea cererii de recurs, casarea încheierii instanței de fond, cu trimiterea cauzei spre rejudecare aceleiași instanţe pentru examinarea cererii pe fond.

5. Potrivit fișei de repartizare a dosarului, cauza a fost repartizată spre examinare în ordine de recurs, judecătorului Ana Panov în mod automat-aleatoriu la 19 septembrie 2025.
6. La 11 februarie 2026 prin intermediul poștei electronice, recurenta SRL”KIRSAN STROY C3”, în persoana administratorului Sveatoslav Bîstrițchii, a depus recurs suplimentar împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 25 august 2025, în contextul unor circumstanțe juridice esențiale intervenite ulterior şi anume refuzul instanţei de insolvabilitate de a admite spre examinare litigiul, fapt ce confirmă existenţa unui conflict negativ de competenţă și conduce, în mod direct, la încălcarea dreptului fundamental de acces la justiție.

Indică că, s-a adresat instanţei de insolvabilitate, solicitând autorizarea şi examinarea litigiului în cadrul procedurii de insolvabilitate. Însă, prin încheierea

Judecătoriei Chişinău, sediul Central din 23 septembrie 2025, pronunțată în dosarul nr. 2i-512/24, instanţa de insolvabilitate a refuzat examinarea litigiului, reținând că actele juridice contestate (contractul de împrumut şi cesiunile de creanţă) au fost încheiate în afara termenului de 2 ani prevăzut de art. 104 alin. (1) din Legea insolvabilității nr. 149/2012, motiv pentru care nu pot face obiectul acţiunii în anulare în procedura de insolvabilitate. Astfel, prin efectul cumulat al celor două încheieri: instanţa civilă de drept comun refuză competenţa; instanţa de insolvabilitate refuză competenţa ratione temporis; recurentul este lipsit de orice instanţă competentă care să examineze fondul pretențiilor sale. Astfel, prin prezentul recurs suplimentar, SRL”KIRSAN STROY C3”, în calitate de recurent, învederează existenţa unei situații juridice de o gravitate deosebită, creată prin efectul cumulativ al unor încheieri judecătoreşti succesive, situație care are drept consecință directă lipsirea totală a reclamantului de acces la o instanţă competentă să examineze fondul pretențiilor sale. Situația descrisă constituie un conflict negativ de competenţă, inadmisibil într-un sistem judiciar funcțional, întrucât are ca efect blocarea absolută a accesului la instanţă.
Punctează că, limitarea de doi ani instituită de art. 104 alin. (1) din Legea insolvabilității are natura juridică a unei norme speciale, cu un câmp de aplicare strict determinat de voinţa legiuitorului, fiind destinată exclusiv reglementării acţiunilor în anulare exercitate în cadrul procedurii de insolvabilitate. Această limitare temporală nu are caracter general şi nu poate fi extinsă prin interpretare dincolo de sfera sa proprie de aplicare, întrucât o asemenea extindere ar conduce la efecte juridice pe care legiuitorul nu le-a urmărit şi nu le-a consacrat în mod expres. Astfel, art. 104 din Legea insolvabilității nu reglementează nulitatea absolută ca instituție de drept civil şi nu conține nicio dispoziţie care să suprime sau să restrângă competenţa generală a instanţelor civile de drept comun în materia constatării nulităţii absolute a actelor juridice. Dimpotrivă, această normă specială instituie un mecanism derogatoriu limitat, aplicabil doar anumitor categorii de acte juridice şi doar în contextul procedurii colective de insolvabilitate, în scopul protejării masei credale prin mijloace procedurale specifice. A interpreta termenul de doi ani ca având efectul excluderii totale a controlului judiciar asupra unor acte juridice încheiate anterior acestui interval ar echivala cu transformarea unei norme speciale într-o cauză de imunitate juridică, permiţând ca acte care continuă să producă efecte patrimoniale şi să afecteze masa debitoare să rămână în afara oricărui control jurisdicțional. O asemenea interpretare este incompatibilă cu principiile fundamentale ale dreptului civil şi contravine rolului instanţei de a asigura legalitatea raporturilor juridice.
Afirmă că, în cauza de faţă, cererea de chemare în judecată nu urmărește valorificarea unui drept procedural specific procedurii de insolvabilitate, ci are ca obiect constatarea nulităţii absolute a contractului de împrumut şi constatarea

caracterului ilegal şi abuziv al cesiunii de creanţă. Aceste pretenții se întemeiază pe încălcarea unor norme imperative de drept material şi vizează protejarea unui interes general, care justifică intervenția instanţei civile de drept comun, independent de cadrul procedurii de insolvabilitate.
Punctează că, simplul fapt că actele juridice contestate sunt anterioare termenului de doi ani prevăzut de Legea insolvabilității nu poate constitui un temei legal pentru lipsirea recurentului de acces la instanţa civilă de drept comun, cu atât mai mult cu cât instanţa de insolvabilitate însăşi a confirmat expres lipsa competenței sale de a examina litigiul. În asemenea condiții, refuzul instanţei civile de a primi cererea de chemare în judecată generează un blocaj jurisdicțional total, incompatibil cu dreptul de acces la justiție şi cu rolul constituțional al instanţelor judecătoreşti de a asigura controlul legalității actelor juridice. Încălcarea principiului proporționalității şi aplicarea excesiv formalistă a normelor procedurale
Consideră că, refuzul instanţei de fond de a primi cererea de chemare în judecată formulată de recurent reprezintă o aplicare excesiv formalistă a normelor de competenţă, care nu răspunde exigențelor unui proces echitabil şi nu respectă principiul proporționalității, astfel cum acesta este consacrat în dreptul constituțional şi convențional. Instanţa a procedat la o interpretare rigidă şi abstractă a normelor procedurale, fără a evalua consecințele concrete ale soluției adoptate asupra dreptului efectiv al reclamantului de a avea acces la o instanţă.
Prin urmare, solicită admiterea cererii de recurs, casarea încheierii instanței de fond, cu trimiterea cauzei spre rejudecare aceleiași instanţe pentru examinarea cererii pe fond.

7. Intimații SRL”MY VILLAGE” și ”REINVEST24 OU”, deşi au fost informați despre examinarea recursului, nu au prezentat referință la acesta și nu și-au expus poziția vis-a-vis de problema dedusă judecății.

Aprecierea instanţei de recurs:

8. Analizând şi apreciind motivele invocate în recurs, în cumul cu materialele cauzei, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru conchide că recursul urmează a fi admis, cu casarea încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 25 august 2025 şi restituirea cauzei la rejudecare la etapa primirii, din următoarele considerente.
9. În conformitate cu prevederile articolelor 423, 424 şi 426 alin. (3) din Codul de procedură civilă, Curţile de apel examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de judecătorii. Recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului şi a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilităţii şi fără participarea părţilor.

10. În conformitate cu prevederile art. 425 din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii, recurenta respectând acest termen.
11. În conformitate cu art. 427 lit. b) din Codul de procedură civilă, instanţa de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să admită recursul şi să caseze integral sau parţial încheierea, restituind spre rejudecare problema soluţionată prin încheierea casată.
12. Pentru a ajunge la această concluzie instanța de recurs reține următoarele argumente.
13. Din materialele cauzei, Colegiul remarcă că, la 21 august 2025, SRL"KIRSAN STROY C3", în persoana administratorului Sveatoslav Bîstrițchii, a înaintat o cerere de chemare în judecată împotriva SRL"MY VILLAGE", "REINVEST24 OU" privind constatarea nulității absolute a contractului de împrumut, constatarea caracterului ilegal și abuziv al cesiunii de creanțe, reducerea dobânzii contractuale și constatarea inexistenții unei contraprestații reale și juste în preluarea creanței.
14. Iar prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 25 august 2025, în temeiul art. 169 alin. (1), lit. a) din Codul de procedură civilă, s-a refuzat în primirea cererii de chemare în judecată depusă de SRL"KIRSAN STROY C3". S-a explică reprezentantului reclamantei că refuzul judecătorului de a primi cererea de chemare în judecată exclude posibilitatea adresării repetate în judecată a aceluiaşi reclamant, cu aceeaşi acţiune împotriva aceluiaşi pârât, cu acelaşi obiect şi aceleași temeiuri.
15. Nefiind de acord cu încheierea instanței de fond, recurenta SRL"KIRSAN STROY C3", în persoana administratorului Sveatoslav Bîstrițchii, în termen a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 25 august 2025, solicitând admiterea cererii de recurs, casarea încheierii instanței de fond, cu trimiterea cauzei spre rejudecare aceleiași instanţe pentru examinarea cererii pe fond.
16. Verificând legalitatea şi temeinicia încheierii instanţei ierarhic inferioare în raport cu criticele formulate în cererea de recurs şi materialul probator, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru conchide că soluția instanţei de fond privind refuzarea în primirea cererii chemare în judecată depusă de SRL"KIRSAN STROY C3", este una incorectă, rezultată din aprecierea eronată a materialului probator şi interpretarea eronată a normelor de drept material.
17. În mod distinct, Colegiul reţine că potrivit prevederilor art. 169 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă, judecătorul refuză să primească cererea de chemare în judecată dacă cererea nu urmează a fi judecată în instanţă judecătorească în procedură civilă.

18. La caz, Colegiul constată că, instanța de fond a aplicat în mod eronat dispozițiile art. 169 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă, ajungând nejustificat la concluzia că cererea de chemare în judecată nu ar urma a fi examinată în procedură civilă. Or, obiectul acțiunii înaintate de reclamantă îl constituie constatarea nulității absolute a unui contract de împrumut, contestarea legalității cesiunii de creanță, precum și alte pretenții ce derivă din raporturi juridice de drept privat. Acestea se circumscriu, prin natura lor juridică, sferei raporturilor civile, fiind de competența instanțelor judecătorești de drept comun.
19. Colegiul reține că nulitatea absolută, invocată de reclamantă, reprezintă o instituție de ordine publică, reglementată de normele dreptului civil, iar examinarea unor asemenea pretenții nu poate fi exclusă *ab initio* din competența instanțelor judecătorești. Dimpotrivă, instanța are obligația de a verifica, inclusiv din oficiu, conformitatea actelor juridice cu normele imperative, ceea ce presupune, în mod necesar, admiterea cererii spre examinare pe fond.
20. Colegiul remarcă că, argumentul instanței de fond referitor la existența unei clauze contractuale de alegere a forului în favoarea instanțelor dintr-un alt stat nu poate justifica refuzul primirii cererii. O asemenea clauză ține de analiza competenței internaționale și, eventual, de declinarea competenței sau încetarea procesului, după caz, dar nu de inadmisibilitatea acțiunii. În acest sens, dispozițiile legale incidente în materie de competență internațională prevăd mecanisme procedurale distincte, care nu pot fi substituite prin refuzul de a primi cererea de chemare în judecată.
21. Mai mult, Colegiul atestă că pârâta-intimată SRL”MY VILLAGE”, este înregistrată în Republica Moldova, ceea ce determină existența unei legături reale și efective între litigiu și jurisdicția națională. Această împrejurare impune, cel puțin la etapa inițială, verificarea competenței instanțelor naționale în raport cu toate circumstanțele cauzei, iar nu excluderea aprioricăa acesteia.
22. Totodată, Colegiul reține că instanța de fond nu a analizat caracterul valabil și eventual abuziv al clauzei de alegere a forului, deși avea obligația de a examina acest aspect, inclusiv din oficiu, în contextul invocării nulității absolute. Aplicarea mecanică a unei clauze contractuale, fără verificarea conformității acesteia cu normele imperative, contravine rolului activ al instanței și principiului legalității.
23. În plus, din materialele dosarului rezultă că reclamanta s-a adresat și instanței de insolvabilitate, care a refuzat examinarea litigiului din considerente ce țin de limitele temporale prevăzute de legea specială.
24. Prin urmare, prin efectul cumulativ al soluțiilor pronunțate, s-a creat un

veritabil conflict negativ de competență, de natură să lipsească reclamanta de accesul efectiv la o instanță de judecată.

25. O asemenea situație este inadmisibilă într-un stat de drept, întrucât contravine dreptului fundamental de acces la justiție și principiului procesului echitabil. Normele procedurale nu pot fi interpretate și aplicate într-o manieră care să conducă la imposibilitatea absolută a examinării unei pretenții deduse judecății.
26. Colegiul subliniază că refuzul primirii cererii de chemare în judecată reprezintă o măsură procedurală extremă, care poate fi dispusă doar în cazuri limitative și evidente, atunci când cererea nu ține în mod vădit de competența instanțelor judecătorești. Or, în speță, nu se poate reține o asemenea situație, având în vedere natura pretențiilor și circumstanțele cauzei.
27. Prin urmare, instanța de fond a aplicat greșit normele de drept procesual, a interpretat eronat limitele competenței instanțelor judecătorești și a admis o soluție disproporționată, care afectează dreptul reclamantei la un proces echitabil.
28. În aceste condiții, aplicarea art. 169 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă, are ca efect excluderea posibilității adresării repetate în judecată cu aceeași acțiune, ceea ce constituie o ingerință semnificativă în dreptul de acces la justiție. O asemenea măsură trebuie justificată prin motive clare și incontestabile, inexistente în prezenta cauză.
29. În consecință, în temeiul normelor procedurale aplicabile, recursul declarat de recurenta SRL”KIRSAN STROY C3”, urmează a fi admis, cu casarea încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 25 august 2025, și restituirea cauzei în instanța de fond, la etapa primirii cererii pe rol.

În conformitate cu art. 427 lit. b) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru,-

D E C I D E :

Se admite recursul declarat de recurenta SRL”KIRSAN STROY C3”.

Se casează încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 25 august 2025, și se restituie cauza în instanță de fond, la etapa primirii pe rol.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul: Ana Panov

Judecătorii: Svetlana Vîșcu

Elena Bolocan